

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΠΑΡΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ

1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2012 ΕΤΟΣ 5^{ον}

ΤΕΥΧΟΣ 198

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μαρίας της Αιγυπτίας)

(Μάρκ.10,32-45)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη –Θεολόγου

«...Ο δε Ιησούς προσκαλεσάμενος αυτούς λέγει αυτοίς, οίδατε ότι οι δοκούντες άρχειν των εθνών κατακυριεύουσιν αυτών και οι μεγάλοι αυτών κατεξουσιάζουσιν αυτών, ουχ ούτω δε έσται εν υμίν, αλλ' ός εάν θέλη γενέσθαι μέγας εν υμίν, έσται υμών διάκονος και ός θέλη υμών γενέσθαι πρώτος, έσται πάντων δούλος και γαρ ο υιός του ανθρωπου ουκ ήλθε διακονηθείναι, αλλά διακονήσαι και δούναί την ψυχήν αυτού λύτρον αντί πολλών» (Μάρκ.10,42-45).

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ανεβαίνει για τελευταία φορά στα Ιεροσόλυμα και έχει το πρόσωπό Του στραμμένο στην ιερή πόλη και καθώς πλησιάζει ο χρόνος της σταυρικής Του θυσίας, προσπαθει να προετοιμάσει τους μαθητές Του για όσα θα συμβούν σε λίγες μέρες. Οι μαθητές εκστατικοί αποροούν βλέποντας τον Κύριο να προχωρεί τόσο άφοβα και σταθερά προς τον τόπο του μαρτυρίου. Καθώς πλησιάζουν

προς την πόλη τους προλέγει λεπτομερώς όλα όσα έμελλε να ακολουθήσουν: τη σύλληψη, την παράδοσή Του στους αρχιερείς και τους γραμματείς, την καταδίκη Του σε θάνατο, τα πάθη που θα υποστεί και την τριήμερη Ανάστασή Του.

Τι κρίμα όμως! Οι μαθητές φαίνεται πως δεν κατανοούν τα λόγια του Κυρίου. Δυο μάλιστα από αυτούς, ο Ιάκωβος και Ιωάννης, πλησιάζουν τον Κύριο και του ζητούν τιμές και αξιώματα. Του ζητούν συγκεκριμένα να καθίσουν δεξιά και αριστερά Του στο βασιλικό θρόνο Του, όπως λανθασμένα πίστευαν, στον επίγειο βασιλικό θρόνο του Δαβίδ!

Οι υπόλοιποι δέκα μαθητές μόλις αντιλαμβάνονται το αίτημα των δύο αγανακτούν, γιατί και οι ίδιοι είναι φιλόδοξοι και θέλουν και αυτοί αξιώματα. Βέβαια αυτή η εκτροπή των μαθητών είναι κατά κάποιο τρόπο κατανοητή, γιατί δεν έχουν λάβει ακόμη τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και συνεπώς είναι αφώτιστοι.

Το περιστατικό αυτό δίνει την ευκαιρία στο Χριστό να διδάξει στους μαθητές Του και δί' αυτών και όλους τους ανθρώπους μέχρι σήμερα, μια καινούργια αντίληψη, πραγματικά επαναστατική, για το πραγματικό μεγαλείο και την επιθυμία των ανθρώπων για διάκριση και εξέλιξη. Δεν αρνείται βέβαια ο Κύριος τη δόξα, αλλά απορρίπτει την επιβολή και την καταπίεση σαν μέσο ανάδειξης: « Ξέρετε ότι αυτοί που προβάλλονται σαν άρχοντες των εθνών, συμπεριφέρονται προς τους λαούς σαν να ήταν απόλυτοι κύριοι αυτών. Και εκείνοι που κατέχουν ανάμεσα στους ανθρώπους μεγάλα αξιώματα, κάνουν κακή χρήση της εξουσίας τους και καταδυναστεύουν αυτούς, σαν να τους έχουν δούλους τους» (Μάρκ.10,42).

Μήπως και σήμερα δεν ακολουθούμε τις ίδιες πρακτικές για την κατάληψη μιας θέσης; Τις πρακτικές αυτές δεν τις ακολουθούμε μόνο για την κατάληψη μεγάλων αξιωμάτων, αλλά και για απλές διακρίσεις ή προαγωγές ή μεταθέσεις ή το βόλεμα του παιδιού μας κάπου με το μέσο του πολιτικού. Τα μέσα που χρησιμοποιούμε είναι τις περισσότερες φορές ανέντιμα, εγωιστικά και κατά κανόνα μη αξιοκρατικά.

Ο Κύριος, λοιπόν, από τη συμπεριφορά αυτή των μαθητών, περί εσφαλμένης επιδίωξης της εγκόσμιας δόξας, δίνει την επαναστατική αντίληψή Του για το πώς θα αποκτηθούν τα αξιώματα. Αρνείται κατηγορηματικά τις μεθόδους, που εξέθεσα πιο πάνω. Και τι προτείνει; Τη διακονία και την προσφορά χάρη των συνανθρώπων μας: «Εκείνος που θέλει να γίνει πρώτος, πρέπει να γίνει δούλος όλων και να συμπεριφέρεται με την ταπεινοφροσύνη και την υπομονή και υπακοή του δούλου» (Μάρκ.10,44). Στα λόγια αυτά του Χριστού συνοψίζεται η βαθιά αλλαγή που επέφερε στην αντίληψη των ανθρώπων για τα αξιώματα, τις τιμές και τα πρωτεία. Το παράδειγμα το έδωσε ο ίδιος: «Διότι ο υιός του

ανθρώπου δεν ήλθε να εξυπηρετηθεί από τους ανθρώπους, αλλά για να τους εξυπηρετήσει και να δώσει την ψυχή αυτού λύτρο και αντάλλαγμα, για να ελευθερωθούν πολλοί από την ενοχή της αμαρτίας και τον αιώνιο θάνατο» (Μάρκ.10,45).

Ο Χριστός για χάρη μας πήρε μορφή δούλου «εαυτόν εκένωσε μορφήν δούλου λαβών» (Φιλ.2,7). Έγινε άνθρωπος για να μας υπηρετήσει. Έδωσε τη ζωή Του, θυσιάστηκε εκούσια για τη δική μας σωτηρία. Η βασιλεία του Θεού, λοιπόν, είναι βασιλεία διακονίας και όχι εξουσίας και κυριαρχίας. Αυτό πρέπει να το προσέξουμε όλοι μας, όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Δεν έχουμε δικαίωμα, λόγω της θέσεώς μας να επιζητούμε προβολή και κυριαρχία πάνω σε άλλους πιστούς, αλλά έχουμε καθήκον μας να υπηρετούμε τους άλλους. Λίγο πολύ όλοι μας κάποια στιγμή αντιμετωπίσαμε την αλαζονεία της ελληνικής διοίκησης με την αφάνταστη ταλαιπωρία μας μπροστά από το γκισέ κάποιου βολεμένου υπαλλήλου. Μεγάλοι στην Εκκλησία μας δεν είναι όσοι έχουν κάποια περίοπτη θέση, αλλά οι ταπεινοί αυτοί που δέχονται με χαρά να κάνουν ταπεινές διακονίες για το καλό των άλλων. Αυτούς τιμά ο Θεός και αυτούς θα δοξάσει. Κάποτε αυτό συμβαίνει και σε αυτή τη ζωή, πάντοτε όμως στην αιωνιότητα.

Ο δρόμος του αληθινού μεγαλείου του ανθρώπου είναι δρόμος της θυσίας και της αγάπης. « Ο Χριστός έπαθε για χάρη σας και σας άφησε παράδειγμα για να ακολουθήσετε τα ίχνη Του» μας λέγει ο απόστολος Πέτρος (Πέτ.2,21) . Διακρίνεται ο άνθρωπος στην κοινωνία, όχι όταν διεκδικεί με πλάγιο τρόπο, αλλά όταν προσφέρει στους συνανθρώπους του, στο όνομα του Ιησού Χριστού, την αγάπη του.

Σήμερα όμως η Εκκλησία μας τιμά ιδιαίτερα και μια σημαντική μορφή της, την Αγία Μαρία την Αιγυπτία, η οποία έγινε συνώνυμη με τη συντριβή και τη μετάνοια. Όπως αναφέρει το ιερό συναξάρι η Αγία Μαρία έζησε τον 5^ο μ. Χ. αιώνα. Καταγόταν από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και ασκούσε από δώδεκα χρόνων, τότε έφυγε από τους γονείς της, το επάγγελμα της πορνείας. Τη ζωή αυτή την έκανε για 17 χρόνια στην Αλεξάνδρεια. Κάποτε πληροφορήθηκε πως στην Ιερουσαλήμ συγκεντρωνόταν πολύς κόσμος, για να παρευρεθεί στην ύψωση του Τιμίου Σταυρού στο ναό της Αναστάσεως. Σκέφτηκε πως εκεί θα βρει πολλή πελατεία και βρήκε κάποιο πλοίο, πλήρωσε τα ναύλα με το κορμί της κι έφτασε στην Ιερουσαλήμ. Την ημέρα του Σταυρού θέλησε να μπει στον ιερό ναό της Ανάστασης, με σκοπό να βρει νέους εραστές. Όμως μια αόρατη δύναμη την εμπόδιζε να μπει στο ναό, όσο κι αν προσπαθούσε να μπει. Τέσσερις φορές απωθήθηκε μυστηριωδώς, ενώ

οι άλλοι έμπαιναν ανεμπόδιστα στο ναό. Πληγώθηκε αφάνταστα η καρδιά της από το γεγονός αυτό. Μια μουσική φωνή ακούστηκε στην ψυχή της, η οποία ξύπνησε τη ναρκωμένη από την αμαρτία συνείδησή της. Κατάλαβε πως αυτό που πήγε να κάνει ήταν φριχτή ιεροσυλία και μεγάλη ασέβεια. Προσπαθούσε να βεβηλώσει τον άγιο τόπο, που σταυρώθηκε, ενταφιάστηκε και αναστήθηκε ο Χριστός. Αμέσως άλλαξε γνώμη. Ήθελε να μπει στο ναό για να συναντήσει μόνο το Νυμφίο της ταλαιπώρης και βασανισμένης ψυχής της, το Σωτήρα Χριστό. Παρακαλούσε με δάκρυα στα μάτια να παραμεριστεί το αόρατο εμπόδιο και να μπει και να προσκυνήσει τον Πανάγιο Τάφο του Κυρίου. Έτσι κι έγινε. Ο Θεός της επέτρεψε να μπει και να προσκυνήσει. Αυτή ήταν μια νέα αφετηρία για τη ζωή της.

Την άλλη κιόλας ημέρα έφυγε για την έρημο της Ιουδαίας, πέρασε τον Ιορδάνη και προχώρησε στα βάθη της ερήμου. Πέταξε τα προκλητικά της ενδύματα και ντύθηκε τον τραχύ ασκητικό σάκο. Απαρνήθηκε τις απολαύσεις της ζωής και ακολούθησε το βίο της άσκησης. Κατόρθωσε να ανέλθει σε ύψη αγιότητας. Έζησε έτσι στην έρημο 47 ολόκληρα χρόνια. Όταν έφτασε το τέλος της ζωής της συνάντησε έναν ερημίτη, που τον έλεγαν Ζωσιμά, από τον οποίο ζήτησε να εξομολογηθεί για όλη της τη ζωή και τον παρακάλεσε να την κοινωνήσει των Αχράντων μυστηρίων. Ήταν Μεγάλη Πέμπτη.

Το επόμενο έτος ο Ζωσιμάς επανήλθε στην έρημο για να την ξανακοινωνήσει, αλλά τη βρήκε μπρούμυτα νεκρή, με άφθαρτο το σώμα της και με ένα σημείωμα δίπλα της, στο οποίο έγραφε: «Αβή Ζωσιμά, θάψε μου εδώ το σώμα της αθλίας Μαρίας. Πέθανα την ίδια μέρα που με κοινωνήσες των Αχράντων Μυστηρίων. Να εύχεσαι και να προσεύχεσαι για μένα». Πρέπει να ήταν το έτος 437 μ. Χ.

Η Αγία Μαρία η Αιγυπτία είναι καλό ζωντανό παράδειγμα ειλικρινούς μετάνοιας, η οποία δείχνει το δρόμο της μεταμέλειας σε κάθε πιστό. Αποδεικνύει περίτρανα πως ο κάθε άνθρωπος, όσο αμαρτωλός κι αν είναι, είναι καλεσμένος για σωτηρία, φτάνει να μετανοήσει ειλικρινά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- 1) Πέμπτη 19 Απριλίου ιερό προσκύνημα Ι.Μ. Παναγίας Μαλεβή 7 π.μ.
- 2) Ιερό προσκύνημα στην Συμφερούπολη Άγιο Λουκά, στη Λαύρα του Κιέβου και στα υπόλοιπα ιερά προσκυνήματα της Ουκρανίας 8 – 13 Ιουλίου
- 3) Κυριακή 13 Μαΐου 09:00 π.μ. 50^η αιμοδοσία της ενορίας μας.